

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Закарпатській області
Слідчий відділ

вул. Довженка, 3, м. Ужгород, 88000, тел. (03122) 3-61-32
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_zak_sv07@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001562

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

місто Ужгород

«15» серпня 2023 року

Старший слідчий 1-го відділення слідчого відділу УСБУ в Закарпатській області капітан юстиції Пишка Владислав Ярославович, розглянувши матеріали кримінального провадження, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань 29.03.2023 за № 22023070000000049 за ознаками кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), згідно ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Лісніченку Костянтину Івановичу,
06 грудня 1956 року народження,
уродженцю смт. Мілове Міловському
району Луганської області, громадянину
України, проживаючому за адресою:
Луганська область, Старобільський
район, вул. Центральна, буд. 140, кв. 12,
раніше не судимому, -

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, а саме у вчиненні умисних дій, які спрямовані на допомогу державі-агресору (пособництво) та окупаційній адміністрації держави-агресора з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора, окупаційної адміністрації держави-агресора та шляхом добровільної підготовки та передачі матеріальних ресурсів чи інших активів представникам держави-агресора, та окупаційній адміністрації держави-агресора.

Досудовим розслідуванням встановлено:

Згідно з Конституцією України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і рф 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами – є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент рф володимир путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф, діючи всупереч вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на військове вторгнення збройних сил та інших збройних підрозділів російської федерації на територію України, з метою її незаконного збройного захоплення та подальшої військової окупації.

Президент російської федерації 22 лютого 2022 року направив до ради федерації звернення про використання збройних сил російської федерації за межами російської федерації, яке було задоволено.

Приблизно о 5 годині 00 хвилин 24 лютого 2022 року президент російської федерації оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України та віддав відповідний наказ підрозділам збройних сил та іншим збройним формуванням рф про військове вторгнення на територію суверенної України через державні кордони в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, інших областях та здійснити збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, після чого здійснити військову окупацію частин території суверенної України.

У зв'язку із веденням агресивної війни з боку російської федерації проти України, під тимчасовою окупацією з 24.02.2022 перебуває і Міловська селищна територіальна громада Старобільського району

Луганської області на території якої терористичною організацією «ЛНР» створено незаконні органи влади.

З метою відсічі військовій агресії рф 24.02.2022 Указами Президента України на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України та Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року, який неодноразово продовжено відповідними Указами Президента України, затверджених Верховною радою України.

Починаючи з 24.02.2022 Міловська селищна територіальна громада Старобільського району Луганської області тимчасово окупована представниками збройних формувань держави-агресора російської федерації (далі за текстом - зф держави-агресора рф).

Так, відповідно до положень ч.1 ст.1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022, далі за текстом - Закон №1207-VII), тимчасово окупована російською федерацією територія України (далі - тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація російською федерацією територій України, визначених частиною першою статті 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для російської федерації жодних територіальних прав.

Тимчасово окупованою територією, відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону №1207-VII, є частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Відтак, Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією», Міловська селищна територіальна громада Старобільського району Луганської області внесена до вказаного переліку територіальних громад, розташованих в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), з 24.02.2022 та на час повідомлення про підозру перебуває в окупації.

Окрім цього, починаючи з 2014 року, збройні сили держави-агресора – російської федерації розпочали бойові дії на території України та окупували Автономну Республіку Крим, а також частину територій Донецької та Луганської областей України.

Таким чином, на частині території Луганської області захоплення органів державної влади, місцевого самоврядування, державних та комунальних підприємств розпочалося ще з 2014 року, а окуповану військовим шляхом територію фактично контролювала терористична організація «Луганська Народна Республіка».

Після остаточної військової окупації частини населених пунктів Старобільського району Луганської області у лютому 2022 року, представниками збройних формувань російської федерації фактично було узурповано всі владні повноваження на тимчасово окупованій території громади шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності громади, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного і психологічного впливу до окремих категорій суспільства та верств населення, в тому числі шляхом незаконного позбавлення волі діючих представників органів державної влади України та місцевого самоврядування.

Відповідно до Розпорядження Ради Міністрів Луганської Народної Республіки від 03.02.2015 № 02-05/14/15 було прийнято рішення створити Державне унітарне підприємство Луганської Народної Республіки «Луганський автодор» (мовою оригіналу – «Государственное унитарное предприятие Луганской Народной Республики «Луганский автодор»). Зазначене підприємство було створене на матеріально-технічній базі існуючого на території Луганської області та незаконно захопленого представниками воєнізованих формувань Державного підприємства «Луганський облавтодор» Відкритого акціонерного товариства «Державна акціонерна компанія «Автомобільні дороги України» (далі - ВАТ «ДАК «Автомобільні дороги України»).

Продовжуючи встановлення тотального контролю та розповсюджуючи свою владу на захоплених військовим шляхом територіях Старобільського району Луганської області представники збройних формувань рф, діючи за підтримки місцевих колаборантів, окупаційної адміністрації та інших лояльних до держави-агресора верств місцевого населення здійснили захоплення органів державної влади, місцевого самоврядування, державних та комунальних підприємств, серед яких - філія «Міловський райавтодор» ДП «Луганський облавтодор» ВАТ ДАК «Автомобільні дороги України».

У зв'язку з окупацією Луганської області збройними формуваннями держави-агресора рф та введенням воєнного стану на всій території України, виконавчим директором ДП «Луганський облавтодор» видано наказ № 05 від 05.04.2022, відповідно до якого начальникам філій, що знаходяться на тимчасово окупованих територіях, доручено забезпечити зміну місцезнаходження відокремленого структурного підрозділу на підконтрольну українській владі територію.

Наказом ДП «Луганський облавтодор» № 04 від 01.04.2022 начальників та тимчасово виконуючих обов'язки начальників філій ДП «Луганський облавтодор», виробничі бази яких знаходяться на тимчасово окупованій території України, зобов'язано призупинити до закінчення воєнного стану будь-яку виробничу діяльність та вжити заходів щодо консервування рухомого майна для недопущення його використання.

У той же час, відповідно до постанови Уряду ЛНР від 09.04.2022 №323/22 «Про передачу в тимчасове зовнішнє управління майна», прийнято рішення ввести тимчасове зовнішнє управління майном дочірнього підприємства «Луганський облавтодор» Відкритого акціонерного товариства «Державна акціонерна компанія «Автомобільні дороги України» у складі 12 відокремлених управлінь, серед яких – філія «Міловський райавтодор».

На підставі зазначеної постанови Уряду ЛНР від 09.04.2022 №323/22 директор ДУП ЛНР «Луганський автодор» Коваль О. В. видав наказ № 42 від 22.04.2022, відповідно до якого передав у тимчасове зовнішнє управління тимчасово виконуючих обов'язки начальників філій ДУП ЛНР «Луганський автодор» майно філій ДП «Луганський облавтодор» ВАТ «ДАК «Автомобільні дороги України».

У подальшому, на підставі цієї ж постанови Уряду ЛНР від 09.04.2022 №323/22 директор ДУП ЛНР «Луганський автодор» Коваль О. В. видав наказ № 55 від 05.05.2022, відповідно до якого створив Комісію по інвентаризації майна дочірнього підприємства «Луганський облавтодор» Відкритого акціонерного товариства «Державна акціонерна компанія «Автомобільні дороги України» з метою його подальшої передачі у власність ЛНР.

Згідно статуту підконтрольної окупаційній владі ДУП ЛНР «Луганський автодор», затвердженого наказом міністерства інфраструктури та транспорту ЛНР від 18.01.2023 № 3-ОД, управління підприємством здійснюється відповідно до діючого законодавства російської федерації, луганської народної республіки та цього статуту.

Відповідно до п. 6.5. Статуту до складу ДУП ЛНР «Луганський автодор» входять філії, серед яких - філія «Міловський райавтодор» (292500, ЛНР, муніципальний район Старобільський, сільське поселення Міловське, смт. Мілове, вул. Міловська, 70).

Досудовим розслідуванням встановлено, що громадянин України Лісніченко Костянтин Іванович, 06 грудня 1956 року народження, не раніше 23.04.2022, перебуваючи на території Міловської селищної територіальної громади Старобільського району Луганської області, яка з 24.02.2022 та на час повідомлення про підозру є тимчасово окупованою російською федерацією територією України, перебуваючи на посаді заступника начальника філії «Міловський райавтодор» ДП «Луганський облавтодор» ВАТ «ДАК «Автомобільні дороги України», маючи відповідну освіту, фахові знання, управлінські навички та досвід роботи на керівній посаді начальника та заступника начальника філії «Міловський райавтодор», усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, а також розуміючи факт

захоплення Старобільського району Луганської області збройними силами російської федерації та лнр, усвідомлюючи, що суверенітет України поширюється на всю її територію та те, що Україна є унітарною державою, а її територія в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою, будучи обізнаним про те, що територія Старобільського району Луганської області є невід'ємною складовою частиною України, Лісніченко К. І., виконуючи свій протиправний умисел, усвідомлюючи проведення активної підривної діяльності проти України представниками спецслужб, правоохоронних та інших органів державної влади російської федерації, бажаючи допомогти окупаційній адміністрації та зробити свій особистий внесок для утворення та функціонування на території Луганської області системи органів державної влади, створеної окупаційною владою, керуючись раніше виниклим мотивом, почав надавати допомогу окупаційній адміністрації держави-агресора (пособництво), що діяла на окупованій частині Луганської області.

Так Лісніченко К. І. прийняв пропозицію невстановлених під час досудового розслідування осіб із числа представників збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора та добровільно зайняв посаду начальника філії «Міловський райавтодор» підконтрольної окупаційній владі Державного унітарного підприємства ЛНР «Луганський автодор» (мовою оригіналу - «Государственное унитарное предприятие Луганской Народной Республики «Луганский автодор»).

У період з 23.04.2022 по теперішній час, Лісніченко К. І., перебуваючи на посаді начальника філії «Міловський райавтодор» ДУП ЛНР «Луганський автодор» не виконав накази виконавчого директора ДП «Луганський облавтодор» ВАТ «ДАК «Автомобільні дороги України» № 04 від 01.04.2022 та № 05 від 05.04.2022, не припинив діяльність підпорядкованого йому підрозділу, не вжив заходів щодо зміни місцезнаходження філії на підконтрольну українській владі територію та не забезпечив консервування наявного в філії майна для недопущення його використання окупаційною владою.

Натомість, діючи з метою завдання шкоди Україні, не раніше 23.04.2023 Лісніченко К. І. підтримав та реалізував рішення окупаційної адміністрації держави-агресора, а також передав представникам окупаційної адміністрації держави-агресора матеріальні цінності та інші активи. Зокрема, Лісніченко К. І. виконав постанову Уряду ЛНР від 09.04.2022 №323/22 «Про передачу в тимчасове зовнішнє управління майна», а також виданий на її виконання наказ ДУП ЛНР «Луганський автодор» № 42 від 22.04.2022, за яким рухоме та нерухоме майно, яке перебувало у власності філії «Міловський райавтодор» ДП «Луганський облавтодор» ВАТ «ДАК «Автомобільні дороги України», перейшло у власність ДУП ЛНР «Луганський автодор».

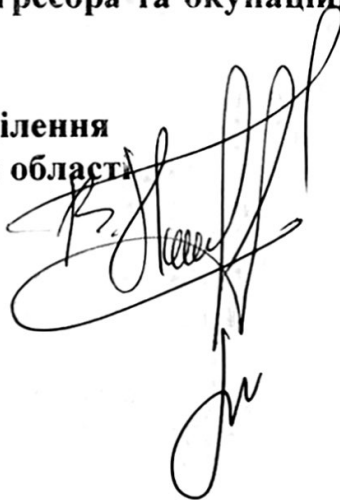
На займаній посаді Лісніченко К. І. видавав накази, розпорядження, підписував документи вказаної філії та вчиняв інші дії на користь держави-агресора та окупаційної адміністрації.

Так, відповідно до листа ДП «Луганський облавтодор» ВАТ «ДАК «Автомобільні дороги України» начальник філії «Міловський райавтодор» Лісніченко К. І. будучи матеріально відповідальною особою за ввірене йому майно філії, організував проведення його інвентаризації та перереєстрації на баланс підконтрольного окупаційній адміністрації ДУП ЛНР «Луганський автодор». Зокрема, під керівництвом Лісніченко К. І. на баланс ДУП ЛНР «Луганський автодор» було передане наступне майно: виробнича база (склад під цемент, столярний цех, контора, кочегарка, механічна майстерня, склад під цемент, пилорама, склад ПММ, прохідна, механічні майстерні, трансформаторна, побутові приміщення) вантажні автомобілі, трактори, причепи, асфальтоукладчик, автокран, машина для ямочного ремонту, автогрейдер, котки.

Також дії Лісніченка К. І., який діяв за вказівками керівництва ДУП ЛНР «Луганський автодор» та в інтересах окупаційної влади сприяли подоланню опору місцевого населення по відношенню до окупаційної влади, утвердженню окупаційної адміністрації та завоювання прихильності місцевих мешканців, формуванню у останніх негативної думки про українську владу, тобто таким чином Лісніченко К. І. підтримав рішення та дії держави-агресора та окупаційної адміністрації та добровільної підготовки і передачі матеріальних ресурсів чи інших активів представникам держави-агресора, та окупаційній адміністрації держави-агресора.

Таким чином, Лісніченко Костянтин Іванович обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, а саме у вчиненні умисних дій, які спрямовані на допомогу державі-агресору (пособництво) та окупаційній адміністрації держави-агресора з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора, окупаційної адміністрації держави-агресора та шляхом добровільної підготовки та передачі матеріальних ресурсів чи інших активів представникам держави-агресора та окупаційній адміністрації держави-агресора.

Старший слідчий 1-го відділення
СВ УСБУ в Закарпатській області
капітан юстиції

Владислав ПИШКА

«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор Ужгородської
окружної прокуратури

Мирослава ГОЛІНКА

Письмове повідомлення про підозру отримав о 16 год 00 хв. 15 серпня
2023 року.

Підозрюваний _____ / _____ /

Захисник _____ / _____ /

Підозрюваному роз'ясненні його права, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій, на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів, згідно зі статтею 290 КПК України;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені КПК України.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

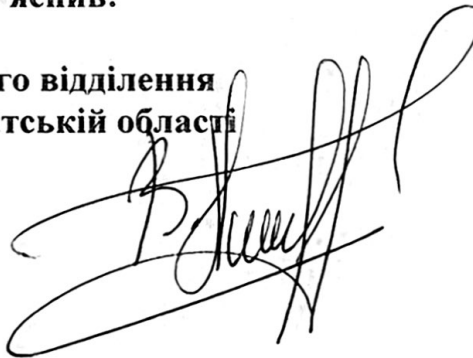
В будь-який момент підозрюваний має право укласти примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення, а також угоду про визнання винуватості після повідомлення про підозру до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Також, підозрюваному роз'яснено зміст ст. 63 Конституції України, про те, що: особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний _____ / _____ /
Захисник Г. Девел / Девел Г. Б. /

Повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення вручив та права роз'яснив:

**Старший слідчий 1-го відділення
СВ УСБУ в Закарпатській області
капітан юстиції**

Владислав ПИШКА

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК**

Громадянина України
Лісніченка Костянтина
Івановича, 06 грудня 1956
року народження,
уродженця смт. Мілове
Луганської області,
громадянину України,
проживаючого за адресою:
Луганська область,
Старобільський район, вул.
Центральна, буд. 140, кв. 12,
про явку «19» серпня 2023
року о «09» год. «00» до
Управління СБ України в
Закарпатській області, за
адресою: м. Ужгород, вул.
Довженка, 3, для вручення
повідомлення про підозру та
допиту підозрюваного у
кримінальному провадженні
№ 22023070000000049 за ч.
1 ст. 111-2 КК України.

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт
вручення або ознайомлення)

**Повістку про виклик
вручив**

« » _____ 2023 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Громадянина України Лісніченка Костянтина Івановича, 06
грудня 1956 року народження, уродженця смт. Мілове
Луганської області, громадянина України, проживаючого за
адресою: Луганська область, Старобільський район, вул.
Центральна, буд. 140, кв. 12.

Відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України Вам
необхідно з'явитися «19» серпня 2023 року о «09» год. «00»
хв. до Управління СБ України в Закарпатській області, за
адресою: м. Ужгород, вул. Довженка, 3, для вручення
повідомлення про підозру та допиту підозрюваного у
кримінальному провадженні № 22023070000000049 за ч. 1
ст. 111-2 КК України.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або
судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні
лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу
внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у
зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості
тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб
або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвочасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення
особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий,
цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України
порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання
ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим
шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про
причини свого неприбуття, на нього накладається грошове
стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної
заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого,
прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у
випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до
підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано
привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть
відповідальність, встановлену законом.

Старший слідчий 1-го відділення
СВ УСБУ в Закарпатській області
капітан юстиції

Владислав ПИШКА

м.п.

«15» серпня 2023 року

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК**

Громадянина України
Лісніченка Костянтина
Івановича, 06 грудня 1956
року народження,
уродженця смт. Мілове
Луганської області,
громадянина України,
проживаючого за адресою:
Луганська область,
Старобільський район, вул.
Центральна, буд. 140, кв. 12,
про явку «20» серпня 2023
року о «09» год. «00» до
Управління СБ України в
Закарпатській області, за
адресою: м. Ужгород, вул.
Довженка, 3, для вручення
повідомлення про підозру та
допиту підозрюваного у
кримінальному провадженні
№ 22023070000000049 за ч.
1 ст. 111-2 КК України.

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки)

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт
вручення або ознайомлення)

**Повістку про виклик
вручив**

«__» _____ 2023 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Громадянина України Лісніченка Костянтина Івановича, 06
грудня 1956 року народження, уродженця смт. Мілове
Луганської області, громадянина України, проживаючого за
адресою: Луганська область, Старобільський район, вул.
Центральна, буд. 140, кв. 12.

Відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України Вам
необхідно з'явитися «20» серпня 2023 року о «09» год. «00»
хв. до Управління СБ України в Закарпатській області, за
адресою: м. Ужгород, вул. Довженка, 3, для вручення
повідомлення про підозру та допиту підозрюваного у
кримінальному провадженні № 22023070000000049 за ч. 1
ст. 111-2 КК України.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або
судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні
лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу
внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у
зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості
тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб
або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення
особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий,
цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України
порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання
ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим
шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про
причини свого неприбуття, на нього накладається грошове
стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної
заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого,
прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у
випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до
підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано
привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть
відповідальність, встановлену законом.

Старший слідчий 1-го відділення
СВ УСБУ в Закарпатській області
капітан юстиції

Владислав ПИШКА

м.п.

«15» серпня 2023 року

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК**

Громадянина України
Лісніченка Костянтина
Івановича, 06 грудня 1956
року народження,
уродженця смт. Мілове
Луганської області,
громадянина України,
проживаючого за адресою:
Луганська область,
Старобільський район, вул.
Центральна, буд. 140, кв. 12,
про явку «21» серпня 2023
року о «09» год. «00» до
Управління СБ України в
Закарпатській області, за
адресою: м. Ужгород, вул.
Довженка, 3, для вручення
повідомлення про підозру та
допиту підозрюваного у
кримінальному провадженні
№ 22023070000000049 за ч.
1 ст. 111-2 КК України.

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт
вручення або ознайомлення)

**Повістку про виклик
вручив**

«__» _____ 2023 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Громадянина України Лісніченка Костянтина Івановича, 06
грудня 1956 року народження, уродженця смт. Мілове
Луганської області, громадянина України, проживаючого за
адресою: Луганська область, Старобільський район, вул.
Центральна, буд. 140, кв. 12.

Відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України Вам
необхідно з'явитися «21» серпня 2023 року о «09» год. «00»
хв. до Управління СБ України в Закарпатській області, за
адресою: м. Ужгород, вул. Довженка, 3, для вручення
повідомлення про підозру та допиту підозрюваного у
кримінальному провадженні № 22023070000000049 за ч. 1
ст. 111-2 КК України.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або
судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні
лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу
внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у
зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості
тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб
або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення
особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий,
цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України
порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання
ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим
шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про
причини свого неприбуття, на нього накладається грошове
стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної
заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого,
прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у
випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до
підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано
привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть
відповідальність, встановлену законом.

Старший слідчий 1-го відділення
СВ УСБУ в Закарпатській області
капітан юстиції

м.п.

Владислав ПИШКА
«15» серпня 2023 року

ПАМ'ЯТКА
про процесуальні права та обов'язки підозрюваного
Лісніченка Костянтина Івановича, 06 грудня 1956 року народження

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право **примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення**. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

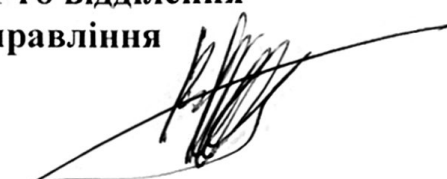
Пам'ятку отримав:

«15» 08 2023 року _____ (підпис) _____ (прізвище, ініціали підозрюваного)

Захисник Н.В. Дущин

Пам'ятку вручив:

Старший слідчий 1-го відділення
слідчого відділу Управління
капітан юстиції

Владислав ПИШКА